

«Զեզի պէտ միտք մը չէր կրնար զուտ ուղեղ-
զային զորդուն նէսութեան մը մէջ սահմանա-
փառուիր ։ Դուք այնախ ողուր եւաթ զազա-
փառնէրու ալխարհէն ձեր շորջը նացողը ըն-
կերպական կեանքին խառնուելու եւ արդար
զատերուն յաղթանակին ի նպատա մըրաւ
պարաբրին մասնակցին համար ։ Ձեր ամբողջ
կեանքն Գեղեցիկութիւնը տարփողերը նուի-
րուած ըլլապոյ, չէթի կրնար հօք ու ցաւաւ-
գին ատելութիւնն մը չցալ բաղադրական ո-
ւնկերպական կեանքի մնացած թիւններուն,
թէշչային զգուելութիւններուն հանդէպ և Երբ
ահուելի ջարդեր Հայաստանն արինոնտեցինն-
դուք ներուածիք մէջ առաջիններէն եղաք՝
ցայցրուելիք եւ պագանքի պաղապահ մ' աջակոց-
գեռ քափի մ' ամիւ առաջ, Պերլինեան հասարա-
կութիւնը կը սարսացանէիք նոյն նի թիւն
վրայ խօսեալով, Այսքան սրաց որքան մտցով
մնե մարդու մըն է որ ար իբրևուն Փարիզի
յարգանքի հարկ մը կը հատուցանէ ։ Ուրախ եմ
կարենալու անոր մասնակցին, ու ձեր յայտ-
նել, սիրելի վարպետ, մի չըրմենան հիացումն
ու կանչ Հայ և եւս խօսեալուն թիւնն ։ »

ԹԵՐԱԳԾՈՒԹԻՒՆՆԵՐ

Այս զերծերս մեր ստացած մէկ քանի նա-
ակներէն կ'սրտատպէնք հետեւել և առուած-
եր, որոնք կը պարունակեն շահեկան թե-
սդութիւններ. հրատարակուելով՝ թերեւո-
ւո՞յ արձագանք գտնեն բուր հասարակու-
թեան մէջ. Թերեւս գտնուեն անձեր կամ
ուստի մեր որոնք այդ ուրաքանչուած ծրա-
փինները մարմարանելու կամ արդէն իրա-
քուուել սկսած զաղափարները զարգացնե-
ուանադիր բյան :

Թեհրանին, պ. Տիգրան Զատևն կը զբէ ԱՌօտքն Խեցրանին մէջ պիտի բանանք 2000 թուանին գրամագիրով եւ իւրաքանչիւր բաժնեգրանք 20 թուաման արժէքով բանենիւրագան գլաւառուն մը, որ առաջինը պիտի ըլլայ ամառը արսկաստանի մէջ ։ Յաջողութեան պարագան մէջ, — եւ մենք հակած չունենք որ ԿԸ պիղութիւր, քրամագլուխը պիտի կրկնենք ու ապապատկենք։ Դորդը, թէ Ներթապէն եւ թէ անաւանդ բարյացէն, անգին օգտակարութիւն պիտի աւնենայ։ Բանենգիրները գրիթէ ափուած են եւ ամսէ մը ըշ գումարեանք ընդունութիւր ժողով՝ որոյեւ կամ գրասան ապայց դրդունէութեան ուղղութեան ու ծըսագիրը Բաժնէտիքական ընկերութեամբ հասաւաստած է արդէն Խեցրանի մէջ ապարան մը։ Փարուսուա, որ շատ աշխար կը ընթանաւ, Տարբիքն է հասաւաստած է, եւ հարիւրին երիտունն անքան թերեւն ենք Բաժնէտիքական ընկերութեամբ արժը ձեռնարկութեան առնեան թերեւն ու անոն թեհրանի մէջ, մեծ յաջործութեան գտածն ։ Քիառաւորութեան կայ բաժնետիքական ընկերութեամբ բանալ նաևս հրանութեան կապարեացործուած արհեանանց մը եւ թերեւն ու կապարութեան արհեանանց մըն ար, որսն թիթապէն անհուն բարիթ մը պիտի ըլլան հետանցիներուն, այլ է մանաւանդ զիւեան թեհրանին անային արհեան ներ ծանկեցնել այլրու պաէջ քա՞ն մը որոյ պէտք է զատիւնք մէնս տեղ, Պարսկաստանի իշչպէտ Թաւրքիոյ ջջ, Մերձ ժողովուրդը տնինսապէտ ապանուն իշմերաւ գրաս զնեւու անկէ աւելի գերեցիկ իշոց չկայ։ Այս մորով պէտք է խունի ու թրի միշտ ։ Թաւրքիոյ մէջ որքանոնցները պէտք փառուին արհեանանցներու անհրաժեշտ է աշակերեւ մը միտքը ։ Դալով մըր հասաւաստելիք գրատան անհիւր գլխաւոր օճանաւոր եւ լրացուցիչը պիտի ըլլայ «Փարուս» արքարանին, որ պիտի կարինանք տպել տալ բատատան հաշուրի՝ թարգմանական ինչ չպէտ հետանական գործեր։ »

Թղթակից մը կը գրէ Քէփթառւնէն (Cartertown)։

Ալյասեց գործերը շատ լաւ են թէ վաճառականութեան, թէ ամէն արհեստներու եւ թէ քրեւալութ մէջ։ Զոր օրինակ՝ գործունեայ, լեռու աբէտ եւ թիզ շատ սսակ սունեցող մարդիկ վաճառականութեամբ կամ պղտիկ զըրամարդինով խանութապանութեամբ շատ գրամ կրնան շահի հօս, որովհեան բոյոր ապրանքները և րոպայի դոյն երեք ապահովութ կը ժամանակ ուսէպ, ու Փարքիք պոնմարցչներուն պէս մձ խանութամբ ապահով ապահովութ կը ժամանակ ուսէպ, ու Փարքիք պոնմարցչներուն պէս մձ խանութամբ ապահով ալ շատ շկան։

«Տրեւալութ մէջ, հող եւ տաւն մէկ ձեռքէ առնելով եւ միւս ձեռքէ զրեթէ կրկին զինով ծախուղի՝ շատ Հրեաներ մեծ դումարներու տէք եղան են։

«Դժալով արհեստներու, անզիքերէն զիտցող եւ թիզ մը ստակ ունեցող մարզոց համար մնձ ապահայ կայր՝ ինչպէս նաև Պրագէն վեհապակ ստացած թթիշներու համար։

«Միանասակած ձեւութ շապիկ յինող ու զերծակի՝ այս մեծ քաղաքին մէջ մէկ հատ կայ միայն եւ անզին ստակ կը շափ և նոյնպէս շտա թիզ են ճարտարակներուն, մինչդեռ պէտք շտա կայ. բարձրաթիր նոր տաւներ կը յինուին. Դեռ թիզ են նաև ժամանործներ ոսկերիչներ, անձկալան ու եղիպատական սիկարիթ յինողներ, եւն։

«Անզիական կառավարութիւնը շատ մը զաղթական Հրեաներու նոյսէս ուրիշ այլ եւ այլ ազգէ զաղթականներուն ներսերը հող տըւած է, որոց շատերը այդ հոգերներու ամերկան են, եւ ուսանք ալ ապարակատիր են եղած. Միթէ կարելի չէ՞ քանի մը հարիւր զաւասացի Հայեր հոս բերել տալ ու հոգի աէք ընել իր ապարակապն. որդր համար պէտք է Անգլիոյ կառավարութեան դիմել. եւ հաւանական է որ չմներուի Հայոց այս ինչդիքը»։

Մեր թղթակիցն այս առաջարկութեան վըրայ ու շաղորութիւնը կը հրաւիրենք ամեն առնոց որ Կովկասի հայ զաղթականներուն տիսուր կացութեանը դարման մը կը փնտան ու զեռ չեն դասած, Աննոց հարցին լուծումը՝ մասամբ այս թելաղրութեան իրագործումով կատարուի թերեւ։

Անգլիային, բարեկամ մը մեզի կը գրէ.՝

«Որբանցներէ ելլող տղաքը ի՞նչ պիտի ըննք. Ան մեծ խնդիր մը. — Վաճառականական դարն է հիմա. Արտածման եւ ներածման համար հիմա կ' Ելլան հակառակութիւններ եւ պատերազմներ։

«Վաճառականական դաշնագրեր, վաճառականական նախարարներ ու հրավատուներ են որ դարս ստեղծած են, Պէտք չէ՞ որ Հայերը շա-

հարածնով բնկերութիւն մը կազմնան իրենց ցարդ անձանօթ մնացած մնձ հրադարակներն այ տանելու համար իրենց ծանօթ վաճառառ կանական ճարտար զործուէքտիւնը և Այսպիսի հաստատութեան մը մէջ մըրողական քըննութեամբ կրնան մտնել իրը աշկերտ՝ որբանցներէ ելլող տղաքը. 100,000 սոկն պէտք է ըլլայ դրամագործուխո, որուն կըս նախ վճարուի. Անզիիր մէջ այլ եւ այլ կրծնական յարանութեանց պատկանող հաստարակութիւնները (ոչ պետական նկեղեցին) «Խաներոց զարու Հաւանակութիւն» անունով ըրավանելիք նաւազացի վերջին։ Wesleyan methodistները՝ մէկ միլիոն անդը սոկի, congregationistները՝ 500,000 անդը սոկի՝ իրենց հաստարկութեան կարեւոր պէտքերուն ժառանցնելու նպատակի. Մեղին համար արսպիսի գուտար մը, որ մխսուելու կամ կորուելու վատանգին ենթակայ չէ՝ քանի որ փորձառու վաճառականները զլուսն պիտի ըլլան. շատ զլուսն չի կրնար ըլլալ հաւաքել, Առուսահար ալ անչուսու իր մասնակցին, Կ' երեւակայամ որ երեք վատանգին ենա վաճառականներուն առնուններ, այսպիսի ձեռնարկի մը զլուսն՝ բաւական ըլլալուն մատն կառկած հեռացնելու. Ենամայի կըս միտցն բաժնուելուն է բաժնետէրուն սիկան ապահով միտցն 1/3 ը պահանտի զումար ըլլալուն է անձեռնմխնելի. 1/3 ը կըրթական եւ նախապատրաստական նպատակի յակացածուելուն է, եւ 1/3 ը վարչիներուն իրը պարցեւ, նամինենքը չպիտի ձախունի մինչեւ 10 տարի։

«Ըստ իս, այսպիսի շահակցական բնկերութիւն մը՝ նիւթական օգուտաներէն զատ՝ Հայութ համար պիտի ըլլայ վարժական մը դորձակցական ձեռնարկներուն եւ պիտի ծառայէք միախումըր ու համերաշին մարմին մը կազմելու որ կրնար ապագային խմոր մը կազմել աւելի ընդարձակ զործունութիւններ. Նիւթական գործունէքտեան հիմնին զրայ թերեւ աւելի դուրին ըլլայ բարձրացնել բարձրական մատարականը, քան թէ հակառակը. Արդէն այս հաստատութեան նպատակը պիտի ըլլայ երկուքը զուպակցել. Ասոյ մէջ հասունցողները Պարայլի անուանն ու կառավարութիւնը կամ սպատական կամ սպատական պիտի ըլլան, զոյդ՝ մշակեալ գիտակից լնկերական մարդու հետ. մէկ խօսքով Կարապետ Գարակուղաններ պիտի ըլլան, որ Քոլրիճ, Գարագար եւ կը հասկանար, մնձ վաճառականական տուն մը հիմնեց, Հնդկաստան պիտի ճիւզ բանար եւ զրեթէ լմիցացն էր հայ զրամատունի մը եւ հայ վաճառականական զպոցի մը իրագործումը, երբ մահը վրայ հասաւ»։

